

== Glasilo »Katoliške akcije« za ==
kamniško in moravško dekanijo

Brezmadežna

Po godovanju sv. Nikolaja, ki se ga tako veseli verna katoliška mladina, nas v decembru pozdravi pred Božičem ljubeznivi in pomenljivi praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Immaculata — Brezmadežna! Kateremu katoličanu ni to ime ljubo in drago! Brezmadežna! Kakor rajnska pesem zadoni v dušo to prelepo ime nebeške Matere naše. V spomin pa priplavajo razne umetniške slike in kipi, ki predočujejo Marijo brez madeza spoceto. Najbolj je notranje in zunanje oko navajeno zreti podobo lurske Device. Nedolžna pastirica Bernardka jo je gledala nekoč v presrečnem zamaknjenju, še lepso gleda zdaj v nebesih.

Sv. oče Pij IX. so razglasili slovesno to Marijino prednost, resnico, da je bila Marija, Mati Jezusova, spočeta brez madeza izvirnega grena. Sicer je sv. Cerkev to verovala od nekdanj, toda tekom stoletij so nastale težkoče pri tistih, ki bolj globoko preiskujejo razodete resnice in njih medsebojno razmerje. In kakor da bi hotela najčistejša Devica potrditi s čudeži, da je sv. oče papež nezmotljiv, kadar uči in odloča kot najvišji učitelj v sv. Cerkvi v rečeh, ki zadevajo sv. vero in krščansko čednostno življenje, se je prikazovala v Lurdu in ljubeznivo izrekla nasproti svoji izvoljenki: »Brezmadežno spočetje sem jaz!« ter je poklonila trpečemu človeštvu zdravilno studenčnico. Nepristranska zdravniška veda mora priznati izredna in trajna ozdravljenja, ki jih omenja lurska zgodovina leto za letom.

Solnce Marije brez madeža spocete sije v naših novodobnih časih, v naših težkih dneh, ko je postala vojska med dobrim in hudim tako silna in vroča. Kako so se namnožili sovražniki svete vere in krščanskih čednosti! Koliko slabih knjig, koliko očitno ali prikrito zlobnih časopisov se upira Kristusu in njegovi sv. Cerkvi!

Znana je zgodba o padcu naših prvih staršev. Z božjim dopuščanjem je hudobni duh, skrit v kači, skušal Evo, pramater vseh zemljanov: grešila je, ker je poslušala početnika laži in zlobe, zapeljala Adama, ki je bil zastopnik vesoljnega človeškega rodu. »Vsi smo grešili v Adamu!« Izvirni greh — žalostna dediščina! Ali se bomo pa mogli pritoževati?! Ne, ker imamo Kristusa, obljubljenega Odrešenika! In kar je zakrivila Eva, to je popravila Marija, po posebni milosti spočeta brez madeža izvirnega greha. Marija, mati učlovene Besede božje, Brezmadežna je milosti polna, polna nadnaravnih darov ne samo zase, ampak tudi za nas, ki čutimo posledice izvirnega greha.

Sv. krst nam izbriše krivdo podedovanega greha, ne odvzame nam pa vseh strašnih nasledkov: hudo nagnjenje je v človeku, razum oslabljen v spoznavanju višjih resnic, različne časne nadloge zadevajo človeka.

Marija pa je brezmadežna in najčistejša tudi zato, ker je bila prosta vsakega osebnega greha po posebnem varstvu božjem, pa tudi po lastnem sodelovanju. Niti najmanjša senca napuha in sebičnosti se ni vzbudila v njej, ko ji je nadangel Gabriel nazna-

nil, da bo postala Mati obljubljenega Odrešenika. Mislila je le na čast Gospodovo, pripravljena na žrtve. Marija je kakor posebljena čistost, nedolžnost in ponižnost, najvišji vzor svetosti in vsake čednosti v kolikor je to možno bitju, ki je zgolj stvar, le učlovečeni Sin božji, človek Kristus Jezus, jo presega, ker je njegova človeška narava bitno in osebno zedinjena z veličastvom božje narave. Z ozirom na prihodnje zaslužnje učlovečenega božjega Sina je tudi ona sama kot izvoljena njegova deviška Mati prejela tudi vse milosti ter izredne prednosti, brezmejno »blagoslovljena med ženami«. Ako Mariji tedaj izkazujemo češčenje, odlično in visoko, jo častimo zaradi Boga, zaradi njene tako tesne svete zveze z Najvišjim. Marija nas tedaj vodi k svojemu Sinu, vodi nas k Bogu. »Moja duša povečuje Gospoda.« In tudi njeni častilci z njo vred povečujejo Gospoda!

O Brezmadežna! Za svetost, za čistost, za duhovno lepoto, za naravno in nadnaravno plemenitost nas vnema in spodbuja tvoje ime! O Brezmadežna! Vzgaaj nas s svojim prelepim zgledom, da bomo tudi mi vsak čas mogli in hoteli izpovedati, izpričati svojo vero v posmrtno in večno življenje! Vzgaaj nam može in mladence! Čuvaj žene in device! Izprosi nam veliko, veliko kladivarjev, bojevnikov za sveto stvar, za zadeve Kristusove, za zadeve božje! Izprosi, da bo vstala krepka čednostna četa! Tvoj Sin in ti, o prečista Bogorodica, nas dvigajta in vodita k zmagi! Pod vajinim vodstvom in varstvom so sedanja in bodoči zastopniki Katoliške akcije.

Na razpotju

Za našo mladino priredil P. P.
(Nadaljevanje.)

Od popotne palice do avtomobila

Ne dolgo in se ti pripelje bližnji graščak v kočiji mimo. Sin kovač pograblji kladivo in klešče, odtrga konjema med tem ko sta bila v polnem diru vseh osem podkev in jima pribije osem novih, tudi v polnem diru ...

»Ti si fant od fare!« reče oče. »Ne zaostajaš za svojim bratom. V resnici sem v zadregi, komu naj dam posestvo.«

Medtem je začelo dežiti. Najmlajši sin, ki se je učil pri vojaki in je bil zdaj doma, izdere svojo sabljo in jo vihti v krogu nad svojo glavo tako hitro, da mu niti kapljica dežja ne pade na glavo. In ko je dežilo vedno huje, skoro kakor da teče iz škafa, je vrtel svoj meč vedno hitreje. Ostal je tako suh kot da sedi v sobi za mizo. Ko oče to vidi, ostrmi in reče: »Tvoje delo je najbolj mojstrsko. Hiša je tvoja. Ti boš moj naslednik.«

Brata sta mu privoščila zmago. Ostala sta pri njem in vsi trije so v bratovski ljubezni pod skupno streho vršili svoj življenski poklic.

To je sicer pravljica, a povedal sem jo zato, ker ima v sebi jedro zdravega nauka, ki se glasi: »Ni na tem, v kakšnem življenskem poklicu živiš. Ako si v svojem stanu mož na svojem mestu, boš s svojim delom koristil sebi in drugim, Bogu boš pa napravljaval veselje, zato ker boš s tem izpolnjeval njegovo voljo. Božjo voljo izpolniti in na tistem mestu biti, kjer te Bog hoče imeti, to je najvišja življenska modrost in prvo pravilo.

Nekaj zgledov v posnemo

Mladi prijatelj, ali hočeš slišati nekaj zgledov, kako tudi reven človek na svetu lahko doseže marsikaj velikega? Zapomni si: revščina ni zapreka, ampak celo pogon in nagib, da se tem bolj prizadevaš, da kaj dosežeš.

Mlad deček, ki se je bil ravno izučil krojaštva, se je poslovil od svojega mojstra, da gre v svet, v tujino. Ko je stopil na prag hiše in pogledal v svet, ki se je širil pred njim, si je rekel: »Dovolj širok je svet in čudno bi bilo, da bi zame ne imel kruha, ako si ga bom le služiti hotel. Pritrdil si je nahrbtnik, stisnil v roke popotno palico in se že konec tedna pogodil s tujim mojstrom onstran meje za delo in zaslužek. In kako pridno je delal in se učil in izobraževal naprej. Poleg tega pa ob nedeljah zahajal v krščanska društva in bral dobre knjige. Danes je zgleden mojster, ki svojim učencem vedno zabičava: »Ako boste kdaj stradali, vedite, da ste sami kri-

Mohorjani v kamniškem okraju v letu 1930

Letos je Mohorjeva družba po številu naročnikov znatno napredovala. To veseli vsakega prijatelja dobrega tiska v času, ko preplavlja svet toliko slabih knjig in brošur. Tudi v Kamniškem okraju se je pomnožilo število naročnikov na knjige Družbe sv. Mohorja, le v par župnijah je nazadovalo. Oglejmo si, koliko naročnikov je v posameznih župnijah. Najbolj pravično pokaže to številka, ki pove, koliko naročnikov pride na sto prebivalcev in omogoči pravilno primerjanje z drugimi župnijami.

Sledijo župnije po vrsti od najvišjega števila naročnikov do najnižjega. Prva številka pred imenom župnije pove, na katerem mestu je fara v primeri proti drugim. Številka za imenom pove, katera po vrsti v kamniškem okraju je bila lansko leto, druga zraven, katera je po vrsti v celi

vi. Svet ima dovolj dela in jela za pridne in zdrave ljudi.«

Nikolaj Kopernik, duhovnik in slaven zvezdoslovec je bil revnih staršev sin. Njegov oče je bil pek. Danes pozna ves izobraženi svet ime tega učenjaka, ki je utiral pot zvezdoslovni vedi.

Tako tudi Janez Kepler. Njegov oče je imel malo prodajalno in Kepler je kot deček moral stati za pultom in prodajati. Postal je velik učenjak na zvezdoslovnem polju.

In naši slovenski možje in učenjaki: Vega, Miklošič, Slomšek, Prešeren, Jurčič, Breznik — vsi so sinovi kmečkih mater.

Vse mati kmečka je zibala,
iz kmečkih so izšli domov.

Posnemaj jih. Ne obupaj, ne drži križem rok. Vsak, kdor resno hoče in mu ne manjka vztrajnosti, doseže svoj cilj. Pogumne Bog podpira. Lahkomišljeni in razuzdani mladenič bo pa ostal v svojih nižinah vse življenje.

Celo telesne hibe in pomanjkljivosti niso nikaka resna ovira na potu do življenskega cilja. Ako je Bog pripustil, da se te drži kaka telesna hiba vse dni tvojega življenja, s tem Bog ni nameraval, da bodi človek druge vrste.

Ali si poznal rajnega Lampeta? Morebiti ti je znano o pesniku Cimpermanu, da so ga morali voziti na vozičku. Ali pa zgodba o grškem govorniku Demostenu? On je jecljal v svoji mladosti in ako je govoril, je zmigaval z desno ramo, tako da so se mu vsi smejali. Hotel pa je vseeno, da postane imeniten govornik. In postal je.

(Se bo nadaljevalo.)

ljubljski škofiji. Zadnja številka pa pove, koliko naročnikov v fari pride na sto prebivalcev.

1. Vranja peč (17), (8)	14.761
2. Rova (7), (22)	11.904
3. Homec (8), (26)	11.585
4. Motnik (2), (27)	11.557
5. Mekinje (3), (28)	11.366
6. Vodice (4), (33)	10.951
7. Tunjice (6), (48)	10.000
8. Št. Ožbalt (5), (53)	9.646
9. Peče (10), (77)	8.333
10. Ihan (9), (80)	8.159
11. Šmartno v Tuh. (26), (88)	7.954
12. Nevlje (15), (111)	7.870
13. Čemšenik (12), (91)	7.824
14. Kolovrat (20), (103)	7.428
15. Št. Gotard (14), (105)	7.331
16. Komenda (11), (108)	7.264
17. Blagovica (16), (117)	6.983
18. Krašnja (19), (119)	6.847
19. Zg. Tuhinj (17), (148)	5.857
20. Moravče (21), (153)	5.744
21. Zlato polje (18), (155)	5.693
22. Kamnik (24), (145)	5.644
23. Mengeš (22), (162)	5.575
24. Domžale (23), (161)	5.575
25. Špitalič (28), (172)	5.233
26. Gozd (27), (173)	5.194
27. Sela (29), (176)	5.119
28. Dob (25), (183)	4.974
29. Brdo (13), (181)	4.903
30. Vače (32), (191)	4.666
31. Sv. Gora (31), (203)	4.148
32. Stranje (30), (205)	4.033
33. Češnjice (33), (242)	4.000
34. Sv. Planina (34), (—)	0.000

Beseda k vpeljevanju

Naše dobre in verne matere se hvalevredno drže lepe navade, da se pridejo po rojstvu otrok zahvaliti Bogu za srečen porod in krst. Prav je, če prinesejo takrat svoje novorojeno dete s seboj, a ukazano to ni.

Navada je tudi po naših krajih, da prinesejo matere s seboj majhen dar, ki ga izroče v znak hvaležnosti duhovniku in cerkovniku in nekaj tudi za cerkveno puščico. Nič ne bom preganjal te navade, še pohvalil jo bom.

Vendar pa bom nekaj pripomnil k temu darovanju. Skoro povsod, kjer sem to reč gledal, sem videl, da matere ravno med mašnikovo molitvijo prav hite tlačiti tiste darove zdaj cerkovniku, zdaj duhovniku v roke. In to se mi zdi precej neprimerno.

Ali bi ne bilo bolj pametno, če oddaš svoj dar pred vpeljevanjem ali pa po izvršenem vpeljevanju. Obakrat seveda v zakristiji. Matere, premislite in poskusite. Torej pred vpeljevanjem ali po vpeljevanju; samo vmes ne!!

L.

Kaj nam govori Gospod v decemb.

Duhovni šopek

iz nedelj. evangelijev v decembru.

1. NEDELJA

(Dva učenca Janeza Krstnika pri Jezusu.)

Sv. Janez Krstnik ni bil mož, enak trstu, ki ga veter maje, marveč je bil mož jeklene volje; celó lastno življenje je tvegál, ko je bilo treba nastopiti proti prešuštnemu Herodu. Pred takim neupogljivim značajem zginejo kot muha pred slonom slabiči, ki jim je vsaka malenkost vzrok, da odstopijo od pravih načel. Za majhen dobiček je tak slabič pripravljen Boga s smrtnim grehom žaliti, n. pr. krivo pričati pred sodiščem, če mu le »nese«. Nikdar se pri takem ne moreš zanesti na njegovo besedo, tudi če ti zastavi svojo častno besedo; zapiha lahen vetrič in omaje dano besedo. Pojdimo v šolo k velikim značajem kot je bil sv. Janez Krstnik in učimo se od njih značajnosti in močatosti, tako trdne, da bi poprej solnce zapustilo svoj tek, kot bi ona odstopila od pota pravice.

2. NEDELJA

(Janez Krstnik pričuje o Kristusu.)

Judovski duhovniki in leviti so vprašali Janeza Krstnika: »Kdo si ti?« Potrebno bi bilo, da si tudi ti staviš vprašanje, kdo da si. Sv. Bernard svetuje še več, namreč, da se vprašaš: kaj si bil, kaj si in kaj boš. Če na to trojno vprašanje prav odgovorimo, bomo spoznali, kaj je človek sam od sebe, brez Boga. To spoznanje, spremljano od milosti božje, nas mora napolniti s ponižnostjo. Le malo pomislimo, kolika je človeška slabost in nestanovitnost. Včasih mislimo, da trdno stojimo; treba pa je le male skušnjave, pa se pokaže naša slabost v vsej goloti. Toda, ali naj radi tega obupujemo? Nikakor ne! Sv. Pavel se je pač kot malokdo zavedal človeške slabosti in vendar je zaklical: »Z veseljem se hvalim s svojo slabostjo, da moč Kristusova v meni prebiva.« Tako naj nas zavest lastne slabosti pač napolnjuje s ponižnostjo, hkrati naj pa nas tem bolj naveže na Boga, da bomo le v njem iskali pomoči, ker »naša pomoč je v imenu Gospodovem«, kakor pravi psalmist.

3. NEDELJA

(Janez Krstnik oznanja krst pokore.)

Zadnjikrat v adventu slišimo to nedeljo velikega puščavnika sv. Janeza Krstnika oznanjati potrebo pokore. Ne preslišimo tega klica in delajmo

pokoro vsak dan, da bomo kolikor mogoče dali Bogu zadoščenje za svoje grehe. Nešteto prilik za opravljanje spokornih del se nam ponuja. Tako n. pr. vsak stan, kateregakoli si izberemo, prinaša svoje težave; vse mogoče nadloge zadevajo ubogo človeško srce; kdor ima globlji pogled v človeško družbo, vidi, koliko gorja se svetu prikriva, a ga morajo ljudje vendarle trpeti. Porabimo vse te težave in nadloge kot dragoceno priliko za spokorna dela! Da, bodimo Bogu celo hvaležni, da nas tukaj v ognju trpljenja očiščuje in pokori. Sv. Feliks Kantalicijski je imel navado, da je Boga vedno hvalil, bodisi v sreči ali nesreči in pri tem rabil besedo: Deo gratias! (Bogu bodi hvala!), tako, da ga v Rimu, kjer je živel nad 40 let, skoro niso poznali pod drugim imenom kot »Deo gratias«, ker je nosil to besedo vedno na jeziku in v srcu. Ko je prosil po hišah miloščino za svoj samostan, je moral marsikako očitiranje pretrpeti, a njegov odgovor je bil vedno: Deo gratias! Sprejmimo

tudi mi v tem duhu vse neštete prilike za pokoro!

4. NEDELJA

(Simeon prerokuje o Jezusu.)

Prerokovanje starčka Simeona, da bo Jezus mnogim v padeč, se je vse čase uresničevalo. V padeč je vsaj tistim, ki se pohujšujejo nad njegovim naukom in nad njegovimi zapovedmi. To so pred vsem prevzetni in poželjivi ljudje, ki njegovega uboštva in njegove nizkosti ne morejo prenašati in se jim zdi njegova beseda pretrda kakor Judom v kafarnavmski shodnici. In vendar nas Jezus zagotavlja, da je »njegov jarem sladek in njegovo breme lahko«. Vsak, ki je pogumno zadel nase breme Jezusovih zapovedi, je na sebi okusil resnico teh besedi. Satan pa slepi ljudi, češ, da je njemu služiti sladko in lahko, božje zapovedi pa da so neznosne. V resnici pa je najsrmatnejše suženjstvo za človeka, služiti grehu in satanu. Bogu služiti pa se pravi kraljevati.

† Biseromašnik Ant. Dolinar

V sredo, dne 5. nov. je v domu usmiljenih bratov v Mekinjah kar nenadoma umrl. Nihče ni tega pričakoval, čeprav je bil gospod že v 83. letu. Zjutraj je še opravil daritev sv. maše; s tem se mu je izpolnila večkrat izražena želja, naj bi bil Jezus Kristus pri daritvi sv. maše njegova Popotnica v večnost. Opolodne je še obedoval, po obedu še krepko korakal po sobi, nato pa se je vsedel, omahnil in njegova duša je bila že na poti v večnost.

Pokojni je bil rojen dne 11. jan. 1847 v Lučinah v Poljanski dolini. Bil je rojak pokojnega velikega misijonarja Buha.

Bil je silno nadarjen, jezikov je znal celo vrsto. Dobro se še spominjam, kako so ga l. 1908 ob priliki prvega slovenskega romanja v Lurd ondi občudovali Nemci. Nagovoril je Francoza in ga razumel, obrnil se je z besedo na Italijana, pa mu je odgovoril, s španci je govoril v njihovem jeziku, z Nemci v nemškem, z nami v našem. In niso se mogli načuditi, da je tak učenjak župnik majhne hribovske župnije v Lučinah. Pravtako je izvrstno poznal rastlinoslovje. Menda je ni bilo cvetice in ne bilke, kateri ne bi vedel imena vsaj v slovenskem in latinskem jeziku.

Radi njegove izredne nadarjenosti so ga njegovi predstojniki nagovarjali, da bi bil postal profesor duhovnega pastirstva na ljubljanskem semenišču. V svoji skromnosti je to in druge podobne ponudbe odklanjal. Več let je bil prefekt v nekdanjem Alojzijevišču v Ljubljani. Mnogo danes že osivelih narodnih voditeljev je bilo v številu njegovih gojencev. Nekaj časa je bil kaplan na Dobrovi pri Ljubljani, nato pa je bil

nad 30 let župnik v svoji rojstni župniji, v Lučinah. Še dolgo bo ondotna župna cerkev pričala o njegovi ljubezni do lepote v hiši Gospodovi. Svoj pokoj je užival dalj časa v Kandiji pri usmiljenih bratih, potem v Zalogu pri Cerkljah in v Repnjah, zadnja leta pa v domu sv. Antona v Mekinjah.

Odličen je bil kot cerkveni govrnik. O tem bo zlasti vedela povedati kapucinska kronika v škofji Loki, kamor je leta in leta zahajal poveličevati god cerkvene patrone sv. Ane in porcijunkulo. Še to naj povem, da je izredno častil Marijo Pomočnico na Brezju. Od svojega posvečenja v mašnika l. 1870 pa do letos, ko je ondi dne 9. julija opravil svojo biserno sv. mašo, je vsako leto vsaj enkrat poromal tja k Materi na Brezje.

Gospod Anton je bil veselega značaja. Zato je bilo prijetno biti v njegovi družbi. Duhovniki so ga vedno radi obiskovali. Visoko ga je cenil tudi naš prejšnji višji pastir, nadškof dr. Jeglič.

Pa sem prepričan, da ga je visoko cenil tudi naš Gospod Bog. Zato mu je podaljšal dneve življenja, — ko so ga predstojniki slabotnega in bolehnega samo zato posvetili v mašnika, da bi kot duhovnik umrl — Bog pa mu je naklonil celih šestdeset let v duhovskem stanu. Pa tudi v sredo, na dan smrti, trdno upamo, da mu je sodnik govoril evangeljske besede: »Prav, dobri in zvesti služabnik Anton; v malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil: pojdi v veselje svojega gospoda.«

Gospod Anton! Vsi, ki smo Te poznali, se Te bomo spominjali v svojih molitvah. Ti pa na nas ne pozabi v hiši Očetovi!

J. Langerholc.

Inspekcija dela

Delavski zaupniki in delavske zbornice so organi delavske zaščite, o katerih smo v zadnjih številkah mesečnika »Naš list« razpravljali. Delavske zaupnike kakor tudi člane delavske zbornice izvolijo delavci sami brez vsakega tujega vpliva. Iz tega sledi za nas delavce dolžnost, da volimo v te korporacije le dobre in razumne svoje tovariše, ker kakršne bomo izvolili, take bomo imeli. Ne koristi nam prav nič pritožba proti njim, ako bi bili nedelavni ali bi stali celo na strani podjetnika. Zato pa pred volitvijo dobro pogledj, koga boš volil!

Država pa tudi hoče imeti nadzorstvo nad delavsko zakonodajo, da se zakoni in uredbe delavske zaščite tudi dejansko izpolnjujejo. Zato je naša država leta 1921 ustanovila z zakonom svoj lasten organ, ki se imenuje inspekcija dela. Po tem zakonu je inspekcija dela razdeljena na 1. osrednjo, 2. oblastno, zdaj bansko, in 3. na specialno inspekcijo dela. Po izkazu leta 1925 je bilo v Sloveniji — zdaj v dravski banovini — pod ljubljansko in mariborsko oblastno inspekcijo 2229 obratov, od teh 199 tovarn, kjer je bilo zaposlenih 25.389 delavcev, ugotovljenih je bilo 2941 nedostatkov in 2013 nezgod v obratovanju.

Vendar pa statistika inspekcije de-

la ni naš namen, ampak kak pomen ima za delavce. Kako delo tedaj izvršuje inspekcija dela? Glavna naloga inspekcije dela je uradovanje na licu mesta. Vsak obrat mora dvakrat na leto pregledati in ugotoviti, ali so delavni prostori primerni, zračni in svetli; če so vse naprave, zgradbe in stroji varno postavljeni. Pri tem nadzorovanju se mora ravnati po pravilniku, ki ga je izdalo ministrstvo. Nadalje morajo nadzorniki sodelovati pri komisiji, ki ima odobriti novo obratovališče.

Važna naloga inspekcije dela je tudi, da posreduje pri štrajkih, mezdinem gibanju in sploh pri razporih, če ena od obeh strank to želi. Nadalje sprejema pritožbe delavcev, nadzoruje, ali se natanko izvršujejo predpisi glede delavnega časa, nedeljskega počitka, zaposlenja mladostnih delavcev in žensk. Inspekcija dela ima nadzorstvo inozemskih delavcev in more dati njim dovoljenje za njih zaposlenje do enega leta k večjemu. x.

O avtobusih

Pijanci. Razgovori.

Vsekakor moramo naše avtomobilske podjetnike v neki zadevi prav posebno zahvaliti: Vozijo samo poštene, trezne in olivane potnike. Pijancev in potnikov umazanega govorjenja v naših avtomobilih

ne dobiš. Ali takih ljudi pri nas sploh ni ali jim gg. šoferji ne dovolijo vstopa ali se taki ljudje z avtomobili sploh ne vozijo, — tega točno ne moremo dognati. Vemo samo, da jih v avtomobilih ni. Tudi zelo vljudni in postrežljivi so gg. šoferji. Vljudnost in postrežljivost jim bo privabila brez dvoma vedno več potnikov in tako povečala zaslužek. Točnost odhajanja in prihajanja potnikom zelo ugaja.

Naše razmotrivanje o avtomobilih bi pa bilo jako pomanjkljivo, če ne bi povedali kakšne tudi o govorjenju na avtomobilih. Znano je, da če kdo hoče izvedeti novice (vključno družinske tajnosti) naših dolin in hribov, mest in vasi, naj se pelje nekajkrat s kamniškimi vlakom: vse bo zvedel. Vožnja ima čudovito moč: pobrati ljudi, da so si mahoma do globin srca zaupni. Na avtomobilih bi bilo morda prav tako, toda nekateri tako ropotajo, da je izključeno, da bi se moglo govorjenje razumeti. Kvečjemu sosed sosedu lahko kakšno pove. Zadnjič sta se na sedežu za menoj dva pogovarjala. Vjel sem tole: Prvi (zelo glasen in skoro vsiljiv s svojimi mislimi): »Človek se spreminja.« Sosed: »A, seveda. Časi so se čisto spremenili.« Prvi: »Čez tisoč in tisoč let bo razvoj sveta tak, da se bo kakšna žival povzpela do pameti, večje kakor je zdaj človeška.« Sosed: »Haha! Vse je mogoče. Seveda, kri ima moč v sebi.« Prvi: »Ne toliko kri. Razvoj! Čez milijardo let bo morda žaba najbistroumnejša.« Sosed: »Haha! Možno, možno. Pa vendar: Kri, kri dela to.« — Potem sem moral jaz izstopiti. Pa mi je bilo žal, ker je silno zabavno take reči poslušati. Celo na smeh mi je šlo malo. Misli so, kakor znano, brez carine. Govorjenje, če ni škodljivo, je dovoljeno pa magari je tako neumno kakor izvajanje našega potnika. — Pijancev naših avtomobili ne vozijo, ampak kunšne potnike, te pa te!

Janez Langerholz:

SREČA

(Povest. — Konec.)

Prav res! Povejte mi, kje je še Božič, kakor ga pozna slovenska zemlja!

Ob jaslicah je sedela Pohlinova družina po končani domači službi bôžji.

»Ti veš,« je pričela Pohlina, »sinoči se mi je sanjalo o Jaku, našem nekdanjem sosedu.«

»Sam ljubi Bog ve, kje nocoj revež hodi?«

»Pa je res siromak. Kaj bi bil lahko pri takem posestvu! Pa se človek tako nesrečno zavrže.«

»Tako se mi zdi, da je Jaka Boga zavrzel, Bog je pa njega. In to je najhujše. S tem se je pričela njegova nesreča.«

»Kaj praviš, kako takile ljudje, ki Boga nočejo več poznati, praznujejo sveti večer. Saj mora biti vse okrog njih in v njih samih tako pusto in prazno. Kar misliti si ne morem.«

»Tudi jaz ne. Veseli bodimo, da imamo Boga in po Bogu božič in veliko noč in druge praznike. In zdravje in moč, da lahko delamo in si prislužimo, kar potrebujemo, in dušo, da lahko z njo poromam k Bogu v nebesa in tja v Betlehem in Nazaret in

v Jeruzalem in v druge kraje svetih spominov.«

Otrokom se je nekaj stožilo pri teh pogovorih, zaspanec jih je začel napadati.

»Počakajte še«, je odločil gospodar, »eno bomo še zapeli, potem pa naj bo, no. Malo podremajte, da boste potem lažje šli z menoj k polnočni maši. Boste videli, kako bo lepo. No, zdaj pa le!«

Pa so zapeli. Kakor angelski glasovi so prihajale iz otroških grl besede:

»O srečna, trikrat srečna noč,
zdaj rojen Jezus je v pomoč ...«

Mladina je šla k počitku, oba Pohlina pa sta po stari navadi hotela počakati, dokler se ne bo oglasil veliki zvon in bo njegov glas donel v Vodovlje in še dalje v devet fara ga bodo nesli vetrovi. In kdor bo z vernim srcem poslušal njegovo sveto-nočno besedo, jo bo razumel kakor pristrčno prošnjo: »Kristus nam je rojen, pridite, počastimo ga!« In takrat bo čas odriniti k polnočnici.

Na sveto jutro so se ljudje vračali od zgodnjega svetega opravila. Urno so stopali in zavijali so se v toplo obleko, pa je še marsikoga dosegla ostrina božičnega mraza.

Kar se oglašil mrliški zvonček. Vsi se spogledajo. »Kdo bi bil?«

»V naši vasi ni nikogar takega.«

»Pri nas tudi ne.«

»Nanagloma je moral kdo odriniti. Bog nas varuj nagle in neprevidene smrti!«

»Rajnkemu pa daj večni mir!«

»Ampak kdo bo hodil drevi k mrliču! Na sveti dan, ko je vsak rad doma.«

»Nikomur ne bo treba«, je prekinil ugibanje ljudstva županov Francelj.

»Praviš, da ne?«

»Ne, ne! Ne bo treba.«

»Morebiti celo veš, kdo je umrl?«

»Seveda vem.«

»No, kdo?«

»Uganite!«

»Pojdi no, prismoda! V mrazu bo kdo ugibal! Povej ali pa pusti!«

»Lavrín! Flodrov Jaka.«

»Ta? Kje neki?«

»V Sarajevem v Bosni. Iz bolnice je prišla sinoči brzojavka.«

»Da ga je tako daleč zaneslo. V Sarajevo. Tam kjer sem leta osem in sedemdesetega ...«

»Pusti to!« je presekala Martinka staremu Stržinarju dragoceno niz njegovih vojnih spominov, »e, pusti to. Lavrin je umrl. Bog mu daj večni mir!«

»In če se je srečno spravil z Bogom, tudi večno srečo!« je dodal Pohlinov Lojze.

Z našega razgledišča

PEČE. Ker je ta svetilka Našega lista zadnja, naj priobčimo, kar se je letošnje leto izvršilo popravil pri naši župni cerkvi. Da se je prenovil križev pot, da se je uredilo in olepšalo pokopališče okoli cerkve, da se je vsa streha na cerkvi pokrila s pločevino, je vsem tem je Naš list že poročal. Naj omenimo sedaj to kar je poglavitno, da se je namreč cerkev sv. Jerneja olepšala na zunanji in znotraj. Zunaj se je prebelil zid z zvonikom vred s svetlo rjavo barvo, ki se že od daleč prikupi vsakemu, kdor pride v Peče. Toda »vsja lepota kraljeve hčere je znotraj«. Te besede sv. pisma veljajo tudi o župni cerkvi v Pečah. Pridi in poglej in boš v zadregi, kaj bi bolj občudoval, ali prenoyljeni veliki oltar ali slike angelov nad njim ali okraske po stenah ali lepo soglasje med oltarji in celotno slikarjijo. Slika Kristusa s presv. Srcom, s presv. R. T. in jasicami je pravi biser lepe umetnosti. Enako tudi Jagnje božje nad vrati zakristije. Natančen popis vse poslikane cerkve je bil priobčen v »Slovenca« z dne 8. okt. Prišlo jih je že mnogo gledat to na novo okrašeno hišo božjo in vsakemu je bila všeč. Eden izmed gospodov se je izrazil, da bi ta cerkev sedaj zaslužila biti prestavljena v mesto. Drugi gospod, ki je prišel iz štajerskega, je dejal, da za ta denar (10.000 Din) mojster Križnar ni mogel kaj lepšega izvršiti. Res, vse delo hvali mojstra. Toda za Boga, za božjo čast, za božjo službo v cerkvi ni nikdar preveč lepo. Slovesnost prenovljene župne cerkve se je vršila na žegnansko nedeljo.

BLAGOVICA. Za Vse svete je bilo pokopališče zelo lepo opremljeno. Verniki so grobove svojih dragih lepo okrasili s cveticami in lučkami. Po končanih molitvah na pokopališču je pomnožen cerkveni moški zbor prav krasno zapel dve žalostinki vernim dušam v tolažbo. — Zadnja leta je bilo postavljenih več novih nagrobnih spomenikov, ki delajo kras pokopališču. Kakor slišimo, nameravajo na pokopališču preložiti pešpot, ki sedaj pelje ravno čez sredino pokopališča in zavzema tako skoro najlepší del na njem. Ako se ta namera izpelje, bo pokopališče s tem veliko pridobilo tako na prostoru kot na lepoti. — Zelo razveseljivo je bilo pa zlasti to, da smo na zahvalno nedeljo in vernih duš dan videli toliko ljudstva pri obhajilni mizi. Skoro ves dorasli ženski svet je prejel te dni sv. obhajilo, moških je bilo zraven tudi dobro polovico. Sv. obhajila so bile verne duše gotovo najbolj vesele. Domačemu g. župniku je pri spovedovanju pomagal g. prefekt Ivan Kraljič iz škofovih zavodov, ki je tudi na zahvalno nedeljo opravil sv. opravilo. Lepo in zgledno bi bilo, če bi večkrat na leto videli toliko fantov in mož pri sv. obhajilu, kar bi bilo brezdvomno v ponos blagovški župniji in v največjo korist moških samih. — Zvonik župne cerkve je dobil novo obleko. Pred kakimi 30 leti je bil pokrit s pločevino in letos prvič prebarvan. Delo je takrat izvršil menda klepar Cizelj iz Kamnika.

LIMBARSKA GORA. V lepi romarski cerkvi sv. Valentina na Gori je bilo to leto 112 sv. maš. Največ na en dan jih je bilo dne 28. avgusta, namreč 9, ko so preč. gg. sošolci moravškega g. dekana tukaj obhajali 20 letnico mašništva.

KAMNIK. Izvleček iz FMK: V zadnjem mesecu je došlo 6 novih članov. Skupno število kongreganistov znaša 54. Kandidatov je 12, ki bodo slovesno sprejeti 8. dec., na drugi družbeni praznik. Isti dan obnovijo kongreganisti posvečenje. 33 kongreganistov je vstopilo v »Društvo Kamnik«

in si tam osnovalo lasten fantovski odsek. Predstojništvo je sklepalo o kongreganistih iz Volčjega potoka, Duplice in Rakovnika. Pridružite se nam! Z veseljem vas sprejememo!

Mladinska akademija. Fantovska Marijina kongregacija je priredila v okvirju društva Kamnik 26. okt. 1930 mladinsko akademijo. Uspeh akademije je razveseljiv. Moralni uspeh je krona enoletnega truda kongregacije. Prva točka je bila posvetitev naši Materi Mariji. Druga točka je bila uvodna beseda. Govornik je izvajal nekako takole: »Marijanskemu pokretu ni cilj gledališko udejstvovanje, ampak le sredstvo k cilju, ki je versko-nravna vzgoja in izobrazba. Nas ni vodilo hrepenenje samo po umetniškem udejstvovanju, ampak je današnja akademija gledališki apostolat moške marijanske mladine v smislu katoliške akcije. Mi hočemo povsod Boga, v javnem in zasebnem življenju. Mi hočemo, da vse naše delovanje temelji v veri. Mi hočemo, da se brezpogojno upoštevajo pravice Cerkve. Današnja predstava je le reakcija proti nezdravemu sodobnemu pojmovanju religioznosti.« Ostale točke: Dve deklamaciji, recitacija, igrokaz in igra »Iz smrti v življenje«. Skupno je nastopilo 35 oseb. Vsi so dobro izvršili svojo nalogo, dasi so bili mnogi prvič na odru. Akademija sama je stala fante ogromno truda in žrtev. Zopet so se odrezali podgorski fantje, ki so kljub oddaljenosti redno prihajali k skušnjam. Čisti dobiček znaša 177 Din. Dohodkov je bilo 1284 Din. Vabila so bila poslana po pošti vsem Marijinim družbam v okolici, vendar ni nobena poslala zastopnikov. Vsaj od najbližjih smo pričakovali. Med odličnim meščanstvom, ki se je odzvalo povabilu, je bilo opaziti oficirski zbor iz Barutane s podpolkovnikom g. Ant. Sablačanom na čelu. — Dolžnost je, da se na tem mestu zahvalimo še gđc. tajnici dekl. Marijine družbe, gđc. knjižničarki društva Kamnik in gđc. prodajalki vstopnic. Uspeh akademije je fante same navdušil in jim vlil poguma za nadaljne delo. Kongreg.

Pokopališče na Žalah je bilo letos izredno lepo okrašeno za praznik vseh svetnikov, dne 1. nov. 1930. Posebno slovesnost smo imeli ta dan popoldne na Žalah: blagoslovitev novega velikega pokopališkega križa. Domači umetnik, g. Ivan Klemen iz Kamnika, ki je lani izdelal lep kip sv. Terezike Deteta Jezusa za farno cerkev, je letos izdelal lepo telo Križanega. Cerkvene obrede je opravil g. dekan Matej Rihar, ki je ob tej priliki povdaruil važnost sv. Križa za naše življenje in delovanje. Pa tudi drugače je bilo vse okoli grobov čedno, cerkveno predstojništvo je poskrbelo, da so bile steze lepo posute s peskom, kupi razne šare pa odstranjeni. — Zunanost je vplivala na srca: misli in želje mnogih in številnih obiskovalcev so hitele k izvoru vse lepote in dobrote, pa v družbo dragih pokojnikov, počivajočih v Bogu.

Marijini vrteci so imeli zopet nekaj skioptičnih predavanj; to je veselje za našo mladino. Prihodnjic bomo gledali, če Bog da, čudeže sv. Terezike D. J. — seveda le v slikah. Tako bo tudi pri dekl. Marijini družbi.

Društvo Kamnik tudi živi in pridno dela. Dne 10. novembra je priredilo skioptično predavanje o Zeppelinu in njegovi poti okoli sveta l. 1929. Dne 15. nov. na Martinov večer in za dne 24. nov. je obljubil predavanje o Palestini preč. g. Janko Mlakar iz Ljubljane.

Vodstvo dekl. Marijine družbe je priredilo za dekleta skioptično predavanje o čudežih sv. Male Terezike; v velikem številu so prišla dekleta v nedeljo, 16. nov. pop. v Kamniški dom, da pokažejo ljubezen do Male cvetke in pa resno voljo, hoditi za njo po potih sv. vere in sv. čistosti.

V S E M

ki si hočejo za zimo dobro in poceni nabaviti razno toplo oblečilo, sporočam, da je pravkar dospelo mnogo blaga iz inozemskih tovarn, ki je radi ugodnega nakupa prodajam po izjemnih cenah. — Zaloga vsakovrstnega sukna, dubelne, krasne črne palmerstone za suknje. Krasno volneno blago za damske kostume, plašče in obleke. Lepe velour parhende, vsakovrstne flanele, dvojne flanele v različnih prijaznih barvah. Zelo trpežne parhende za obleke. Močne in lepe flanelaste rjuhe, različne dolžine po še posebno nizkih cenah. Velikanska zaloga prešitih odev (kovtrov), flanelaste in volnene odeje, konjske odeje itd. Razno bombažasto blago, rjava in bela kontenola, šifoni, batisti za damsko, moško, ter posteljno in namizno perilo. Oksfordi, cefirji, popelini za srajce in bluže. Tiskanina in drugo perilno blago za bluže, predpasnike itd. Brisače, platnene in frotirane, namizni prti in servijeti, kuhinjske brisače, žepni robci, platneni in batistasti. Gradl za žimnice itd.

KRASNA IZBIRA

svilenih rut, kravat, srajc itd. Posebno krasna izbira v pleteninah itd. Najlepša izbira v plišu od navadnega do najfinejšega po specialno nizkih cenah.

Za cenjeni nakup se najtopleje

priporočam

J. MENART

[trgovec

Domžale

Prav lepo bo v Kamniškemu domu v petek, dne 5. decembra popoldne ob štirih in zvečer ob osmih, ko bo prišel sv. Miklavž k otrokom in k odraslim in bo tiste, ki so pridni in hodijo radi v cerkev in znajo lepo moliti, pohvalil in obdaroval.

V dneh od 6. — 9. decembra t. l. bodo, kakor vsako leto, v župni cerkvi v Kamniku duhovne vaje za vse stanovce. Vodil jih bo čg. p. Kerubin Begelj.

MENGES. V zavetišču sv. Vincencija v Mengšu je tamošnja kapela za stoletnico prikazanja Brezmadežne na novo slikana. Slikar je s svojo spretnostjo akademični slikar frančiškan p. Ferdinand Zajc. Le škoda, da ni kapela vsem dostopna. Ogledat si jo pa vendar radi pridejo mnogi. Slovensna tridnevica (ob stoletnici prikazanja Brezmadežne s čudodelno svetinjo) se bo tu obhajala 27., 28., 29. in 30. novembra.

IHAN. Župljani imamo prav radi našega za vse dobro vnetega g. župnika. Mnogo mož in fantov so privabili v apostolstvo mož. Može in fantje smo jim zato zelo hvaležni, ker so nas s tem navezali na najboljšega prijatelja Jezusa. Tudi cerkev so nam prenovili in pokopališče uredili. Pa tudi za plug primejo radi in vidimo, da znajo dobro orati.

MORAVČE. Za praznik vseh svetnikov (oziroma za vernih duš dan) je opravilo v tukajšnji dekanijski cerkvi 1200 vernikov sveto spoved.

GROBLJE. Na tako imenovano moško nedeljo, t. j. prvo nedeljo v novembru je bilo pri skupnem sv. obhajilu apostolstva 126 mož in fantov. — V jarški občini je hvalevredna navađa, da grede večinoma vsi občani k sv. zakramentom za praznik Vseh svetih in za verne duše. — Letos obhajajo misijonarji sv. Vinc. P. in usmiljene sestre v svojih cerkvah in kapelah stoletnico prikazanja Brezmadežne s čudodelno svetinjo. V Grobljah se bo obhajala slovesna tridnevica 6., 7. in 8. decembra. V spomin na to bo izšla te dni posebna knjižica o čudodelni svetinji.

DOMŽALE. Z ozirom na trditve, priobčene v I. notici pod tem imenom na strani 6 v št. 10 (oktober) Vašega lista, priobčite ta-le uradni popravek:

1.) Ni res, da sresko načelstvo s tako lahkoto dovoljuje tako mnogoštevilne plesne; res pa je, da ravno kamniško sresko načelstvo po možnosti omejuje plesne prireditve in pijančevanje sploh, kar pričajo mnoge po njem izdane in izvajane odredbe.

2.) Ni res, da ne zasleduje sresko načelstvo po svojih organih plesnih prireditev, ki se vrše v domžalski okolici brez vsakega

Otroški kotiček

(Piše striček Matiček.)

Sveti Miklavž

Malo je svetnikov v nebesih, ki bi jih otroci tako dobro poznali, kakor sv. Miklavža. Več tednov naprej se že veselijo njegovega godu. Sveti Miklavž je podedoval veliko premoženje, pa je vsega razdelil revežem. V njegovem kraju je živel mož, ki se ni upal svojih treh odraslih hčerk pošteno preživeti. Zato je hotel, da bi si po grešni poti pridobile za življenje potrebno. To je zvedel sveti Miklavž in je sklenil pomagati. Po noči je vrgel skozi okno tiste hiše toliko denarja, da so se mogle hčerke pošteno poročiti. V spomin na to prelepo dejanje drži sv. Miklavž na podobi v roki tri zlata jabolka. V ta spomin je tudi v krščanskih hišav v navadi, da na večer pred njegovim godom Miklavžu »navstavljamo«, da bi tudi nam kaj skrivaj prinesel. Striček bi rad videl vesele obraze svojih nečakov in nečakinj, ko bodo zagledali, kaj jim je Miklavž prinesel. Svetega Miklavža bo pa striček prosil, naj vas vse prav bogato obdaruje, posebno pa naj vas obvaruje, da katerega ne bo parkelj vzeli!

Parkelj

O parkelj, parkelj, čuden mož,
na hrbtu nosi velik koš;
tako je danes koš težak,
da skoro bi ga vrgel znak.

A v košu vpitje, jok in stok,
saj polno notri je otrok:
kričači in poredneži,
lenuhi in nevedneži.

Darila daje Nikolaj
le onim, ki uče se kaj;
lenuhe pa ljudem v zasmeh
naj parkelj nosi ven na sneg.

dovoljenja; res pa je, da opravljajo orožniški organi tudi to službo po danih navodilih, v kolikor jim je spričo številnih poslov močje. — Sreski načelnik: Dr. Ogrin.

Stričkova zbirka

V zadnjem Otroškem kotičku je striček sporočil, da je otvoril zbirko za odkup pogančka Matička ali Terezike. Namesto da otroci zapravljajo denar za cukerečke, naj rajši tisti denar pošljejo stričku za misijone. Za božič bi rad pripeljal Jezuščku pred jaslice enega poganškega nečaka ali nečakinjo. Stričkovi beli prijateljčki naj sami odločijo, kako bode pogančku ime. Če bo več darov od dečkov, bo poganček krščen na ime Matiček; če bodo pa deklice več darovale, bo pa Mala Terezika. Tako je pisal striček. Pridni otroci so to njegvo željo z veseljem sprejeli. Darovi že prihajajo. Nekatere deklice so se tudi odločile za Matička. Pa kakor kaže, striček ne bo imel samo nečaka zamorčka Matička, ampak tudi nečakinjo Kitajko Tereziko, ker je zbirka že precej narastla. Darovali so: Deklice I. oddelka v Lichtenh. zavodu v Ljubljani 150 Din; Valter Gajšek, dijak, Celje 20; nečakinja N. N. Vir 20; deklice iz Zavetišča v Domžalah 41; dečki iz Zavetišča 42; Pavla Cotman, Domžale 5; Tončka iz Celja zopet 10; Stanko Habjan, Domžale 3; nepoznana nečakinja 10 Din. — Nekateri so pa obljubili, da bodo poslali darove. Vsem se striček prav lepo zahvaljuje. Jezušček v jaslicah vas bo vesel. Tiste žrtve in premagovanje, da niste bonbončkov kupovali, bodo mehka slamica, na kateri bo Jezušček sladko počival.

Ugankarji

Uganka v zadnji številki Našega lista ni bila težka. Glasi se: »Otroški kotiček«. Pravilno rešitev je poslalo 55 otrok. Vsak bi bil rad izžreban. G. Žreb je uslišal sledeče tri, ki dobijo za nagrado Misijonski koledar: Tončka Golob, Vranja peč; Katica Hribar, Vir (tudi najbrž zato ker ima ta teden svoj god); Marija Mlakar, Stob.

Pravilno so rešili še: Ana Lužar, Peče; Ana Pavli, Janko in Minka Kovač, Zinka in Francka Mlakar, Karol Mlakar, Pirnat Fr., Šmon Tone, Francka Mazovec, Slibar Stanko, Ernest Oberwalder, Pavla Cotman, Habjan Stanko, Bronica Brecljnik, vsi iz Domžal; Gajšek Valter, Celje; Francka Borštinar, Sp. Jarše; Alojzij Rebolj, Češnjice; Mihaelca Stupica, Podrečje; Anton Knez, Loka; Alojzij Letnar in Mimi Repanšek, Homec; Ivan Ložar, Študa; Jožef Tomelj, Šmarca; Ivan Borštinar, Sp. Jarše; Mihaelca in Katica Andrejka, Rova; Frida Breznik, Kvas Francka, Ihan; Zarnik Stanko, Suhadole; Franc Kosernik, Stanka Pučko, Vir; Müller Drago in Andi Ravnikar, Dunaj; Aljaž Francka, Topole; Fridolin, Emeran, Hedica Cedilnik, Volčji potok; Olga Meršol, Dob; Klopčič Jožef, Rodica; Francka Koncilija, Topole; Francka Koncilija, Topole št. 24; Cilka in Minka Šorn, Ivanka Kepec, Podrečje; Ivan Žnidar, Pavla Mušič, Mengeš; Ivanka Močnik, Vel. Lašna; Fanci Zobavnik, štefka Žmitek, Županje njuje; Pepca Uršič, Kregarjevo; Ludovik Kepic, Trzin.

Stričkova pošta

Tako lepa pisma dobiva striček od malih prijateljev, da bi jih najrajši vse objavil. Striček ima pripravljeno lepo povest za kotiček, pa ni prostora, ker želi vsak odgovor

Otvoritveno naznanilo.

Cenjenemu občinstvu iz Domžal, Doba, Vira, Lukovice, Ihana, Količevega, Dragomlja, Rodice in ostale okolice naznanjam, da sem otvoril svojo

podružnico v Domžalah

Ljubljanska cesta štev. 59

kjer bom sprejemal in najsolidneje izvrševal vsa naročila elektrotehnične stroke in imel stalno na zalogi ves elektrotehnični material ter žarnice.

Projekti in
proračuni;
brezplačno!

Se najtopleje priporoča

Fr. Perčinič, Domžale
Konc. elektrotehn. podjetje.

Kdor vino pije!

mu ne bo žal, če kupi
izvrstno dolensko ali
štajersko vino (v stekle-
nicah in v sodih)

pri

Ant. Stergar, Kamnik

na svoje pismo. Pa ni nič zato. Otroška pi-
sma so tako prisrčna, da jih stari in mladi
radi bero. Zato bo pa povest odložena za
prikodnjč.

Deklice iz Zavetišča v Domžalah pišejo:
Pošljamo Vam nekaj znamk in 41 Din, ki
smo jih prihranile od sladkih bonbončkov.
Malo je, boste morda dejali. A s tem ni
rečeno, da je to že vse. Tudi nadalje bomo
prav pridno zbirale. Dasiravno smo dekli-
če, vendar stopimo v vrsto onih, ki daru-
jejo za malega »Matička«. Me dobro vemo,
kaj je imeti »strička« in ga iz srca privo-
ščimo ubogim pogančkom. Veselilo nas bo,
če nas, striček, enkrat obiščete. Prosimo,
da pridete na našo božičnico!« — Odgovor:
Če bi bilo več takih pridnih deklic, bi stri-
ček lahko mnogo poganških nečakov od-
kupil. Za povabilo lepa hvala! Tako rade
imate strička, da pošljete dar za »Matička«.
Strička pa le tikajte. Ima rajši. — Francka
Borštinar, Sp. Jarše: Striček ti žal ne more
sporočiti, da si izžrebana. Pa drugič. —
Valter Gajšek, dijak, Celje: Pozdravljen v
otročkem koticu! Kje pa si zvedel za strič-
ka? Tako lepo pišeš: »Zima se bliža. Ve-
selil sem se, da si bom kupil sanke. Pa
pošljem rajši teh 20 Din za pogančke. Na-
mesto da bi se sankal, pa se bom rajši
učil, da bi tudi jaz enkrat »striček« (misi-
jonar) bil.« Kako lepo od Tebe, Valter!
Jezušček naj Te usliši! Striček bo molil
pri jaselcah za Tebe, da postaneš res en-

krat misijonar. Pozdrav Tebi in mamici!
Ludovik Kopic, Trzin: Prav lepe znamke si
poslal. Hvala! Okoli zobčkov pusti neko-
liko več robu! — Olgica Meršol, Dob: Pi-
šeš: »Prosim, če bi mene dali v tisto vrečo,
ki jo imate za žrebanje ugankarjev!« Stri-
ček je tvoji prošnji ustrejel in Te dal v
vrečo, pa g. Žreb Te ni hotel ven potegniti.
— Pepca Uršič, Kregarjevo: Ker ti ni dal
g. Žreb Misijonskega koledarja, pa prosí
sv. Miklavža, naj ti ga prinese, mogoče bo
on bolj usmiljen. — Mimi Repanšek, Ho-
mec: Ti bi imela raje Tereziko. Dobro. Le
prosi sv. Miklavža naj prinese strička mo-
šnjo denarja, pa jo bo odkupil. Hvala za
znamke. — Hedica Cedičnik, Volčji potok:
Striček je zelo radoveden, kaj mu boš se-
daj po sv. Miklavžu poslala, ker je nekoč
rešil tvojo uganko!? Lepa hvala za moli-
tev. Sicer si imela god, pa te vendar g.
Žreb ni maral obiskati. S čim si se mu
neki zamerila? — Tončka Golob, Vranja
peč: Pišeš: »Ali veš, striček, kje je to Vra-
nja peč? Ali si že bil katerikrat tukaj?
Če še nisi bil, pridi enkrat, da boš videl,
kako se lepo vidi v Groblje, kjer prebivaš
Ti, striček moj.« Striček je že bil pri Vas;
pa bo še prišel. Imate zelo lepo snažno
cerkev. Tebe ima g. Žreb rad. Takoj prvič,

Kdor kavo kuha!

ali si želi dobrega čaja
ter ruma, konjaka in pe-
civa iz dobre moke, naj
si kupi vse

pri

Ant. Stergar, Kamnik

ko si poslala rešitev, si bila izžrebana. Go-
tovo se boš sedaj še večkrat oglasila. —
Dečki iz »Zavetišča«, Domžale, pišejo: »Zad-
njič smo čitali, da zbirate za pogančke.
Tudi mi smo začeli zbirati pare in dinar-
čke, kajti kaj večjega nimamo, ker smo še
majhni. Pošljamo 42 Din za malega Ma-
tička. Je malo, kajne? Ker pišete, da po-
birate samo tisti denar, ki bi ga dali mi
za cukerkčke, nismo mogli do sedaj nabrati
več, kajti cukerkčkov fantje ne kupujemo
dosti. (Ali res!?) Pošljamo tudi nekaj
znamk. Vprašujete, kedaj Vas bomo po-
vabili v Zavetišče. Mi bi Vas že davno po-
vabili, a kaj, ko pišete, da ste radi med
»pridnimi« otroci. Nam pa pravijo, da vča-
sih nismo pridni. Zato se Vas bojimo, da
nas ne bi preveč ošteli. Pa veste, kaj? Pri-
dite na našo božičnico!« Matko J. — Stri-
ček mora na to pismo samo reči, da ste tudi
vi pridni! Hvala za povabilo! — I. oddelek
Lichtenthurna, Ljubljana. Kako je striček
vesel Vašega velikega pisma in še večjega
daru za pogančke. Takrat, ko ste Ve zbi-
rale, še niste vedele za stričkovo zbirko.
Zato mu pa sporočite, ali glasujete za »Ma-
tička«, ali pa za Tereziko. Striček misli
večkrat na Vas; ko je zadnjič pisal pe-
semco: Na grobu mamice, je pa posebno

mislil na Lončko in Šarlotó Bučer, ki ni-
mata več drage mamice. Striček bo že pri-
šel pogledat Vašo lepo kapelo. — Frida
Breznik, Ihan. Toraj vendar nisi huda na
strička, ker je vsem povedal tvojo starost?
Praviš: »Tako sem se smejala Tvojemu od-
govoru, da bi kmalu počila od smeha.« Ka-
ko bi bila škoda! Le glej, da ne boš samo
pri obljubi ostala, ko obljubljaš za zbirko.
Nikar ne misli, da te striček ne pozna. Te
je že videl. Pa ugani, kje! — Drago Mü-
ller in Andi Ravnikar, Dunaj. Ker pišeta,
da hodita vsak dan k sv. obhajilu, gotovo
darujeta sv. obhajilo tudi za pogančke in
misijonarje. Pozdravljena tam v tujini! —

Uganka

Miklavževo sporočilo

Striček je bil utrujen in je zaspal. Pa je
sanjal. Prikazal se mu je v sanjah sam
lepi sv. Miklavž. Striček se ga je jako raz-
veselil in mu rekel: »O preljubi sv. Miklavž,
obdaruj letos vse moje pridne nečake in
nečakinje iz Otroškega koticika s prav obil-
nimi darovi. Napolni jim nastavljene krož-
nike s samimi dobrimi rečmi. In povej
stričku, kaj naj jim sporoči od tebe!« Sv.
Miklavž pa ni nič odgovoril, samo dobro-
hotno se je nasmehnil in dal stričku listek
z napisom. Ko se je striček zbudil, je bil
žalosten, ker ni znal Miklavževoga sporo-
čila prebrati. Zato ga prinaša v koticiku in
prosi vse svoje nečake in nečakinje, naj mu
pišejo, kaj je hotel sv. Miklavž otrokom po
stričku povedati.

BREZ A=z A o T

OPOMIN
k pridnosti!

Dva izžrebana rešilca bosta dobila za
božič lepe jaslice. Rešitev je treba poslati
do 15. decembra na naslov: Striček Mati-
ček, Groblje, p. Domžale.

Znamkarji

Znamke za misijone. Ta mesec je dobil
striček prav mnogo znamk za pogančke.
Najpridnejši so bili menda dečki iz Zave-
tišča v Domžalah. Dvakrat so prinesli. Pr-
vič 870 znamk v prav lepi škatlji. In dru-
gič zopet. Tudi deklice iz zavetišča so se
častno izkazale in nabrale mnogo znamk.
Znamke so tudi poslali: Tonček Ravnikar,
Zinka Mlakar, Pirnat Franc, vsi iz Domžal;
Mimi Repanšek iz Homca; Cilka Šorn iz
Podrečja in Ludovik Kopic iz Trzina.

> ECCLESIA <

D. Z O. Z. LJUBLJANA, PRISOJNA
: : ULICA ŠT. 5. (HAFNER). : :
IZDELOVANJE CERKVENE POSODE IN
: : : PARAMENTOV. : : :

Priporočamo trvdko »Ecclesia« za iz-
vršitev mašnih plaščev, pluvijalov,
cerkvene posode, lestencev ter vseh za
notranjo opremo cerkve potrebnih
predmetov po najnižjih cenah. Vsa
dela izvršujemo v lastnih delavnicah.

»Tabernakljeva vratca mi je izdelala trvd-
ka »Ecclesia« (Hafner). Z delom, kakor
tudi s ceno sem prav zelo zadovoljen. Tudi
sicer mi je trvdka več reči izdelala po
zelo zmerni ceni. Zato trvdko prav z ve-
seljem toplo priporočam. F. Golob, žup
Kostanjevica 10. X. 1930.

Ako nočete

da Vas dež moči v sta-
novanjih in gospodarskih
poslopih, pokrivajte
Vaše strehe z asbestnim
ŠKRILJEM „SALONIT“
ter s cementno zarezno
strešno opeko, katero
kupite najceneje

pri

Ant. Stergar, Kamnik

UREDNIK

Dne 20. novembra se je udeležilo uredniškega sestanka (za Naš list) 23. gg. dopisnikov z gospodom dekanoma M. Riharjem in Jankom Cegnarjem. Sklepe, ki smo jih ob tej priliki napravili, bomo začeli izvajati z novim letnikom, ker je ta številka bila že ob sestanku zaključena. Vsem ponovno: lepa hvala!

»NAŠ LIST«

Izdaja Misijonišče v Grobljah, pošta Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja mesečno in stane posamezna številka 1 dinar. Oglasi po dogovoru.

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špecerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI DESKE VSEH VRST ZA MI-ZARSKA IN TESARSKA DELA PO NAJNIŽJI CENI.

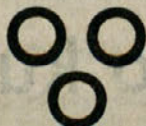
UGODNA PRILIKA ZA VARČEVANJE!

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

v svoji lastni hiši

Šutna, štev. 22,

SPREJEMA HRANILNE VLOGE na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Vse davke plačuje hranilnica sama.

POSOJILA DAJE pod ugodnimi pogoji.

URADNE URE od 8 do 12 dopoldne
od 2 do 4 popoldne.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

KADAR SI NABAVLJATE
BLAGO ZA OBLEKE ALI PE-
RILO, ZGLASITE SE ZANES-
LJIVO V TRGOVINI

R. MIKLAUC

„Pri škofu“

LJUBLJANA

Lingarjeva ulica 3

Pred Škofijo

KJER BOSTE POSTREŽENI Z
DOBRIM IN TRPEŽNIM BLAGOM
PO NIZKIH IN SOLIDNIH
CENAH.

ZAHTEVO DOSTAVIJO VZORCI
ZUNANJIM NAROČNIKOM SE NA
SVRHO NAROČILA.

MODNI KAMGARN, ŠPORTNI
ŠEVJOT, SUKNO, HLACEVI-
NA, BARŽUN. IZGOTOVLJE-
NO PERILO: HLACE, SRAJ-
CE, PREDPASNIKI, VSE VR-
STE NOGAVIC V RAZNIH
BARVAH. — RAZNE ODEJE,
FLANELASTE IN PREŠITE
I. T. D. VELIKA ZALOGA
SVILENI HIN POLSVILENIH
RUT I. T. D. I. T. D.

FINO VOLNENO BLAGO ZA
PLAŠČE IN OBLEKE, SVILA
IN POLSVILA V RAZNIH
BARVAH IN VZORCIH, PE-
RILNI CEFIR, KAMBRIK, SI-
FINA BELA TKANINA, SI-
FON ZA PERILO IN PO-
STELJNO OPREMO. BLAGO
ZA ZASTORE, BRISAČE, PRO-
TIRKE, NAMIZNI PRTI IN
NUFAKTURNEGA BLAGA.